

Първиятъ калугеринъ.

Да-но Господъ се смилеше надъ нами... (покланя се).

Вториятъ калугеринъ (покланя се и той).

Господи помилуй! Господи помилуй!

(Раздѣлятъ се и си утиватъ).

Тишина. Отъ черквата се чува пѣние: „Господи помилуй!“

ЕВЛЕНИЕ 2.

ОТЕЦЪ ИВАНЪ И ПЕТЪРЪ.

От. Иванъ (въ просешки дрехи показва се на стѣната, поогледва се и скочва въ оградата. Тихичко).

Под-скоро, и гледай да не стане шумъ.

Петъръ (и той въ просешки дрехи показва се на стѣната и скочва въ оградата).

Ето и азъ схмъ тукъ. (поогледва се) Ште бждеме ли тукъ безопасни?

От. Иванъ.

Асѣнювътъ братъ на всѣкъдъ ште се посрѣшга съ радостъ, а най-повече тукъ, въ тази света обитель, макаръ Иванку и тукъ да има свои хора... Съдни, Петре, (сѣда на единъ гробенъ камѣкъ) съдни да си починеме и ние... (въздиша) Тука е мѣсто на вѣчно спокойствие. (показва на гробовѣтъ).

Петъръ (въздишгомъ сѣда).

Отъ мѣнастирятъ се чува пѣние: „Господи помилуй!“

Петъръ.

Братията се молятъ. Горкитѣ! тѣ и не знаятъ, че въ тяхната мирна ограда се намиратъ хора, които могатъ да имъ докаратъ голѣми злочестини. (въздиша и подпира лице съ рѣцѣ).

От. Иванъ.

Бжди покойнъ, Петре. Мнозина отъ братията молятъ Бога, за да избави Богъ българското царство отъ Иванка...